

Kniha Joel a laodicejská církev adventistů sedmého dne – číslo čtyřicet pět

Jeff Pippenger

2026-02-12

Číslo čtyřicet pět

Revize

Leviticus dvacet tři vymezuje tři zkoušky v letničním období sto čtyřiceti čtyř tisíc. Ztotožnění prvního dne svátku stánků se dnem Letnic a následné ztotožnění čtyřiceti dnů, během nichž Kristus před svým nanebevstoupením tváří v tvář vyučoval učedníky, se dnem prvotin vytváří celkovou strukturu, která představuje poselství tří andělů.

Když se „smrt, pohřeb a vzkříšení“ uplatní jako jediný prorocký mezník, který má tři kroky, jak je znázorněn Kristovým křtem, zjišťujeme, že pět dní po vzkříšení, v den prvotin, nastává jako svaté shromáždění konec sedmidenního svátku nekvašených chlebů. Tak tedy po Kristově vzkříšení, které je v souladu s obětí prvotin, následuje období pěti dnů.

Na konci struktury, která vzniká srovnáním prvního dne svátku stánků s dnem Letnic, se nachází další orientační bod o třech krocích, po němž následuje pět dnů, jež sahá až k Letnicím.

Mezi těmito dvěma „třístupňovými mezníky následovanými pěti dny“ leží období třiceti dnů. Když uvedeme první den svátku stánků do souladu s dnem Letnic, chápeme, že pět dnů před svátkem stánků byl Den smíření. Deset dnů před Dnem smíření byl svátek troubení. Čtyřicet dnů Kristova vyučování tváří v tvář po Jeho vzkříšení v den prvotin se kryje s obdobím pět dnů po svátku troubení a pět dnů před Dnem smíření.

Třístupňový mezník Jeho „smrti, pohřbu a vzkříšení“, po němž následuje pět dní až do konce svátku nekvašených chlebů, se pak opakuje o třicet dní později, když se objeví třístupňový mezník „trub, nanebevstoupení a soudu“, po němž pak následuje pět dní až do Letnic. Počáteční třístupňový mezník lze snadno vymezit jako jeden mezník o třech stupních, neboť je takto přímo označen Kristovým křtem, který symbolizuje Jeho „smrt, pohřeb a vzkříšení“. Křest byl alfou posvátného období 1 260 dnů, které vyvrcholilo při Jeho „smrti, pohřbu a vzkříšení“, jež byly omegou těchto 1 260 dnů.

Třístupňový mezník na konci letničního období musí být rozpoznán prostřednictvím prorocké aplikace. V padesáti dnech letničního období se tatáž struktura nachází na počátku i na konci. Na základě zásady, že Kristus vždy ilustruje konec počátkem, můžeme rozpoznat svátek troubení, po něm nanebevstoupení, po něm Den smíření, následovaný pěti dny, jako jeden „třístupňový mezník následovaný pěti dny“.

Navržené tři kroky také ověřujeme podle biblických směrnic týkajících se charakteristik každého z těchto tří kroků. Tyto tři kroky jsou v Božím slově opakovaně znázorněny. Jsou to tři andělé; jsou

to nádvoří, svatyně a nejsvětější místo; jsou to dílo Ducha svatého v usvědčování ze hříchu, spravedlnosti a soudu. Ztotožnění svátku troubení, nanebevstoupení a dne smíření s těmito třemi kroky vyžaduje, aby každý z těchto kroků byl v souladu se zavedeným biblickým svědectvím.

Polnice jsou poselstvím výstrahy a jsou spojeny s prvním andělem, který volá: „bojte se Boha.“ Nanebevstoupení Krista je symbolem slávy Jeho druhého příchodu, neboť druhým výrokem prvního anděla je: „vzdejte Mu slávu.“ Den smíření je symbolem soudu a třetím výrokem prvního anděla je: „přišla hodina Jeho soudu.“ Existuje několik způsobů, jak rozpoznat, že prorocké charakteristiky tří kroků ve waymarku na konci letničního období představují tři kroky věčného evangelia, kde jsou mnozí „očistěni, zběleni a vytříbeni.“

Je-li tomu tak, pak můžete vidět, že v prvním mezníku tří kroků je přinášena oběť prvotin z ječmene a v posledním mezníku těchto tří kroků je přinášena oběť prvotin z pšenice. Poté můžete vidět, že alfa tří kroků letničního období označují nekvašený chléb, avšak omega mezník tří kroků označuje kvašený chléb. Můžete pak dokonce vidět, že v mezníku tří kroků na počátku byl Kristus vyzdvižen, aby přitáhl všechny lidi, a v závěrečném mezníku tří kroků je vyzdvižena korouhev sto čtyřiceti čtyř tisíc, aby přitáhla pohany.

První a třetí anděl jsou na prorocké rovině týměž andělem, neboť první je počátek — a třetí je završení. První anděl, alfa, oznamuje zahájení soudu, a poslední anděl, omega, oznamuje ukončení soudu. Poselství prvního anděla bylo zmocněno naplněním islámu dne 11. srpna 1840 a třetí anděl byl zmocněn naplněním islámu při 11. září. Sestra Whiteová nás informuje, že posláním jak prvního, tak třetího anděla bylo osvětlit zemi jeho slávou. Další svědkové jsou hojní a poskytují dostatečnou oporu pro ztotožnění struktury letničního období, jak je vyjádřena v padesáti dnech od Kristova vzkříšení až do Letnic, s prvými dvaadvaceti verši Leviticus dvacet tři a posledními dvaadvaceti verši Leviticus dvacet tři. Mezi těmito dvěma mezníky, z nichž každý je mezníkem tří kroků následovaných pěti dny, se nachází třicetidenní období, které představuje druhého anděla.

Prvním mezníkem „tří kroků následovaných pěti“ dnů je první anděl, třicet dnů je druhý anděl a druhým mezníkem „tří kroků následovaných pěti“ dnů je třetí anděl. Tyto tři kroky pokrývají celé letniční období až do Letnic, které pak označují počátek sedmi dnů svátku stánků, jenž představuje vylití pozdního deště během krize nedělního zákona, začínající nedělním zákonem ve Spojených státech a pokračující až do chvíle, kdy povstane Michael a lidská doba milosti se uzavře. Tato struktura je božská, avšak vyvolává některé závažné úvahy.

Vážné úvahy

Je zřejmé, že mezník představovaný „troubeními, nanebevstoupením a soudem“ je prubířskou a třetí zkouškou. Třetí zkouška je vždy prubířskou zkouškou, v níž se charakter projevuje, avšak nikdy se nerozvíjí.

„Charakter se odhaluje v krizi. Když naléhavý hlas o půlnoci zvolal: ‚Hle, ženich přichází; vyjděte mu vstříc,‘ spící panny se probudily ze svého spánku a ukázalo se, kdo se na tuto událost připravil. Obě skupiny byly zaskočeny, avšak jedna byla pro tuto mimořádnou situaci připravena a druhá byla shledána nepřipravenou. Charakter se odhaluje okolnostmi.

Mimořádné události vyjevují pravou ryze charakteru. Nějaké náhlé a nepředvídané neštěstí, zármutek nad ztrátou blízkého či krize, nějaká neočekávaná nemoc nebo úzkost, něco, co přivádí duši tváří v tvář smrti, odhalí pravou niternost charakteru. Vyjde najevo, zda je, či není přítomna skutečná víra v zaslíbení slova Božího. Vyjde najevo, zda je duše nesena milostí, zda je v nádobě s lampou olej.“

„Doby zkoušky přicházejí na všechny. Jak se chováme pod zkouškou a prověřováním od Boha? Zhasínají naše lampy? anebo je stále udržujeme hořící? Jsme připraveni na každou mimořádnou situaci svým spojením s Tím, který je plný milosti a pravdy? Pět moudrých panen nemohlo sdělit svůj charakter pěti pošetilým pannám. Charakter si musíme utvářet jako jednotlivci.“ Review and Herald, 17. října 1895.

Když nadejde mezník svátku troubení, váš charakter je navěky zapečetěn, jste pozdviženi jako korouhev a vaše hříchy jsou navěky vymazány. Tyto tři kroky představují tři aspekty zapečetění. Příchod poselství půlnočního volání zjevuje ty, kdo mají olej a kdo jsou pozdviženi jako korouhev, zatímco jsou jejich hříchy odstraněny. Poselství, dílo i pečeť jsou všechny jedním mezníkem. Je to mezník, „který přivádí duši tváří v tvář smrti“ v důsledku „neočekávané pohromy“. Troubení islámu představuje onu „neočekávanou pohromu“. V tom bodě je poselství „Aj, ženich přichází“ hlášáno pět dní před nedělním zákonem, kde se poselství mění v mocné volání třetího anděla.

Tři kroky tohoto waymarku jsou určujícími prvky zapečetění a vyvýšení sto čtyřiceti čtyř tisíc těsně před nedělním zákonem. Je zřejmé, že lakmusová zkouška „polnice, nanebevstoupení a soud“ byla znázorněna táborním shromážděním v Exeteru. Pět dní mezi Dnem smíření a Letnicemi představuje šedesát šest dní mezi ukončením táborního shromáždění v Exeteru 17. srpna a 22. říjnem 1844, kdy se dveře zavřely. Těchto šedesát šest dní milleritské historie znázorňuje poslední dny, a v tomto ohledu znázorňuje hlásání poselství Půlnočního volání sto čtyřiceti čtyřmi tisíci.

Pět dnů do Letnic odpovídá šestašedesáti dnům, během nichž millerité hlásali poselství Půlnočního volání, které bylo rovněž předobrazeno Kristovým slavnostním vjezdem do Jeruzaléma. Prvním ze tří kroků je svátek troubení, jenž je sedmou polnicí neboli třetím běda, anebo islámem v posledních dnech; a Kristovu slavnostnímu vjezdu předcházelo odvázení osla.

Prorocky to ukazuje, že odvázení osla označuje začátek slavného vjezdu, jímž je Půlnoční volání. Biblické proroctví má být v posledních dnech aplikováno na šesté království biblického proroctví — na šelmu ze země, Spojené státy. Islám udeří na Spojené státy, jako udeřil při 11. září, a tím označí začátek hlásání Půlnočního volání významným úderem islámu proti Spojeným státům, a ukončení hlásání Půlnočního volání dalším významným úderem islámu proti Spojeným státům, neboť Ježíš vždy znázorňuje konec nějaké věci jejím začátkem.

Poselství Letnic je poselstvím hlasitého volání a hlasité volání je jednoduše vystupňováním poselství Půlnočního volání. V milleritských dějinách Půlnoční volání skončilo tehdy, když byly dveře uzavřeny 22. října 1844, a končí tehdy, když se v posledních dnech uzavřou dveře při nedělním zákonu. O Letnicích Petr hlásal poselství Jóela a Letnice jsou omega-závěrem Půlnočního volání, takže alfa-počátek Půlnočního volání, Petr, musí z prorocké nutnosti rovněž předkládat poselství Jóela. Při Půlnočním volání je Petr ve 2. kapitole Skutků, v horní místnosti o

třetí hodině, a potom téhož dne o deváté hodině je v chrámě a hlásá Jóelovo poselství.

Petr je symbolem sto čtyřiceti čtyř tisíc o Letnicích, které jsou koncem Půlnočního volání, a je symbolem sto čtyřiceti čtyř tisíc na počátku Půlnočního volání. Zapečetování a povstávání sto čtyřiceti čtyř tisíc začíná odvázním oslice, když islám udeří. Když millerité opustili táborové shromáždění v Exeteru, nesli poselství jako přílivová vlna a symbolicky předobrazili sto čtyřicet čtyři tisíc, kteří tuto zkušenost opakují.

Tato aplikace se stává závažnější, když rozpoznáte, že Petr představuje ty, kdo zvěstují poselství Půlnočního volání při lakmusové a třetí zkoušce letničního období. Třetí hodina pro Petra o Letnicích jej umisťuje do horní místnosti a horní místnost je také oněch deset dnů před Letnicemi. Druhou zkouškou letničního období je třicetidenní chrámová zkouška, která následuje po základní zkoušce. Druhá zkouška chrámu vyžaduje, aby věrní vírou vstoupili do Nejsvětější svatyně, kde jsou jejich hříchy vyhlazeny a kde jsou vírou spolu s Kristem posazeni v nebeských místech. Kniha Skutků nám sděluje, že Petr začal své kázání z knihy Jóel ve třetí hodině v horní místnosti, potom pak byl v devátou hodinu v chrámu.

Tu však Petr, stoje s jedenácti, pozdvihl svůj hlas a promluvil k nim: Muži judští a všichni, kteří přebýváte v Jeruzalémě, budiž vám toto známo a naslouchejte mým slovům: Neboť tito nejsou opilí, jak se domníváte, vždyť je teprve třetí hodina dne. Ale toto jest to, co bylo řečeno skrze proroka Jóela. ... Petr a Jan pak spolu vystupovali do chrámu v hodinu modlitby, o deváté hodině. Skutky 2,14–16; 3,1.

Kristus byl přibit na kříž ve třetí hodině a zemřel v hodině deváté. Jeho smrt, pohřeb a vzkříšení tvoří jedno mezní znamení o třech krocích. Třetí krok, den prvotin, zahajuje padesát dní, které vrcholí o Letnicích. V alfě letničního období představují třetí a devátá hodina zřetelný protiklad, neboť Kristus byl ve třetí hodině živ a v deváté mrtev. Petr byl ve třetí hodině v horní místnosti a v deváté v chrámě.

Letniční období padesáti posvátných dnů v době Kristově bylo posvátným prorockým obdobím, přímo spojeným s proroctvím o dvou tisících třech stech letech. Bylo zvláště spojeno s posledním týdnem čtyř set devadesáti let určených židovskému národu v Danielovi devět. Onen posvátný týden, v němž Kristus potvrdil smlouvu, byl rozdělen na dvě stejné části po 1 260 prorockých dnech. Srdcem onoho týdne byl kříž. Kříž označuje třetí a devátou hodinu a Petr o Letnicích činí totéž. Roku 34, na konci téhož posvátného týdne, když Kornélius poslal z Caesareje Maritimy pro Petra, byla devátá hodina.

Byl v Cesareji jakýsi muž jménem Kornélius, setník rotý zvané Italská, muž zbožný a bojící se Boha se vším svým domem, který dával lidu mnoho almužen a ustavičně se modlil k Bohu. Ten spatřil zřetelně ve vidění kolem deváté hodiny dne anděla Božího, jak k němu vchází a praví mu: „Kornéliu!“ Když se na něj zahleděl, polekal se a řekl: „Co je, Pane?“ I řekl mu: „Tvé modlitby a tvé almužny vystoupily před Boha na památku. A nyní pošli muže do Joppe a povolej Šimona, který má příjmení Petr.“ Skutky 10,1–5.

Nazítří vystoupil Petr kolem šesté hodiny na střeš, aby se modlil.

Nazítří, když šli po své cestě a blížili se k městu, vystoupil Petr kolem šesté hodiny na střechu, aby se modlil. I dostal veliký hlad a chtěl se najíst; ale zatímco připravovali pokrm, upadl do vytržení a uviděl otevřené nebe a jak k němu sestupuje jakási nádoba, jako velké prostěradlo svázané za čtyři rohy a spouštěné k zemi. V něm byli všelijací čtvernožci země, divoká zvířata, plazi i nebeští ptáci. A zazněl k němu hlas: Vstaň, Petře, zabíjej a jez. Petr však řekl: Nikoli, Pane, neboť jsem nikdy nejedl nic poskvrněného ani nečistého. A hlas k němu opět promluvil podruhé: Co Bůh očistil, tomu ty neříkej poskvrněné. To se stalo třikrát; a nádoba byla zase vyzdvižena do nebe. Skutky 10,9–16.

Výzva, aby Petr přišel do Cesareje, přichází v devátou hodinu, když přichází anděl, aby promluvil ke Kornéliovi. Kornélius představuje ostatní Boží děti, které jsou při nedělním zákoně povolány ven z Babylóna. Anděl, který přichází při nedělním zákoně, je druhým hlasem ze Zjevení osmnáct, který volá k těm, kdo jsou ještě v Babylóně, aby uprchli. Petr představuje sto čtyřicet čtyři tisíc a Kornélius dělníky jedenácté hodiny, kteří jsou Petrovi znázorněni jako nečistá zvířata. Vztah Petra a Kornélia je vztahem ze Zjevení sedm, kde je sto čtyřicet čtyři tisíc označeno ve spojitosti s velkým zástupem. Petrovi bylo třikrát přikázáno, aby vstal, zabíjel a jedl. Jako sto čtyřicet čtyři tisíc je výzva od Kornélia místem, kde je korouhev přikázána povstat.

Kornélius je v Caesareji Maritimě, někdy nazývané Caesarea u moře. Sedmnáctá kapitola Zjevení nás informuje, že „vody“, jsou lidé a zástupy i národy a jazyky“. Vody představují ty, kdo jsou mimo Boží církve, a ve Zjevení stejně jako v Petrovu vidění nečistých zvířat číslo čtyři představuje celý svět. V Petrově vidění jsou čtyři různé druhy zvířat a sestupují v prostěradle, které je drženo za své čtyři rohy. Vztah Petra ke Kornéliovi je rovněž znázorněn Noem a zvířaty, která vstoupila do archy.

Petr byl v Joppě, což znamená „jasná a krásná“, neboť jako symbol sto čtyřiceti čtyř tisíc je Petr jasným a krásným praporem pro pohany. Devátá hodina — tehdy se pohané probouzejí k praporu, který sestra Whiteová ztotožňuje se sobotou, Božím zákonem, poselstvím třetího anděla a misionáři po celém světě, kteří nesou poselství posledních dnů. Kornélius byl probuzen k praporu, když anděl přišel v devátou hodinu do Caesareje při moři. Poselství při Letničním nedělním zákonu pak jde do světa — k moři.

Vyzdvižení korouhve je také znázorněno tím, že dům Hospodinův je vyzdvižen nad hory, a Petr se modlil na střeše krásného jasného města Joppe v šestou hodinu, právě před nedělním zákonem deváté hodiny. Když bude zapečetěno sto čtyřicet čtyři tisíc, okolnosti krize ve světě přivedou ostatní Boží děti, které jsou dosud v Babylóně, k tomu, aby hledaly světlo. Jsou vedeny k tomu, aby našly Petra na střeše domu v Joppě.

Petr byl také v Matouši šestnáct v Caesareji Filipově. Caesarea Filipova u úpatí hory Hermon nesla stejné jméno jako Caesarea přímořská, avšak vyniká zde zřetelný protiklad, neboť jedno město bylo na pevnině a druhé u moře. Kristovo ukřižování v třetí hodině a Jeho smrt v devátou označují zřetelný protiklad života a smrti. Petr o Letnicích ve třetí a devátou hodinu označuje zřetelný protiklad od horní místnosti až k chrámu. Caesarea na pevnině nebo Caesarea u moře představuje nezbytný prorocký protiklad třetí a deváté hodiny, avšak není zde žádný přímý odkaz na třetí hodinu, když byl Petr v Caesareji Filipově. Na základě svědectví dvou nebo tří je věc potvrzena, a

při třetí a deváté hodině kříže, stejně jako v den Letnic, jsou obě znázornění představena jedinou osobou, ať už Kristem živým nebo v hrobě, či Petrem v horní místnosti nebo v chrámu.

Třetí svědectví třetí a deváté hodiny u dvou Cesarejí určuje Petra jako hlavní postavu v obou případech, stejně jako byl Kristus na počátku letničního období a Petr na konci téhož období. Alfa postava třetí hodiny je tatáž jako omega postava deváté hodiny, čímž je podáno jedno svědectví, že Cesarea Filipova je alfou obou Cesarejí. Druhým svědectvím je, že jméno obou měst je stejné, takže jméno hlavní postavy a jméno města jsou totožné. Třetím svědectvím je protiklad země a moře. Když byl Petr v Cesareji Filipově, byla třetí hodina. Zde se poselství stává ještě závažnějším.

Je správné uvádět do souladu dvě města téhož jména, což právě činíme, avšak do této aplikace zároveň začleňujeme i třetí a devátou hodinu na základě svědectví Krista na kříži a Petra o Letnicích. Tím, že přivádíme dohromady tři linie – Kristovu třetí a devátou hodinu, Petrovu třetí a devátou hodinu o Letnicích – ustanovujeme třetí hodinu v Cesareji Filipově. Zcela stejná prorocká logika má být uplatněna na Kornéliu v devátou hodinu, Petra v šestou hodinu a potom Petra v Cesareji Filipově ve třetí hodinu.

Petr se nachází u všech tří mezníků; Kornélius je s Petrem při šesté a deváté hodině, nikoli však při třetí v Cesareji Filipově. Tato linie je provázána, neboť každý krok odpovídá buď třetí, šesté, nebo deváté hodině, a to postupně od Cesareje Filipovy přes Joppu až do Cesareje Přímořské. Obě Cesareje měly své kulturní kořeny spojené jak s Řeckem, tak s Římem, avšak zvláštností Cesareje Filipovy bylo ztělesnění vzdáleného, mystického pohanství, zatímco Cesarej u moře byla obchodním a správním centrem, v němž se řecká kultura prolínala s římskou vládou. Cesarej Filipova byla symbolem církevní politiky a Cesarej Přímořská symbolem státní politiky.

V linii od Cesareje k Cesareji je Joppe prostředním stupněm ze tří stupňů. Tyto tři stupně jsou znázorněny třetí, šestou a devátou hodinou. Cesareja přímořská v devátou hodinu představuje nedělní zákon, kdy evangelium přichází k pohanům. O tři hodiny dříve, v šestou hodinu, je Petr v Joppe, jasném a zářícím městě. O tři hodiny dříve než to je Petr na svátku Troubení ve třetí hodinu. Období od Cesareje k Cesareji je obdobím Půlnočního volání. Petr představuje ty, kdo hlásají Půlnoční volání od počátku až do konce, neboť Ježíš vždy uvádí počátek do souladu s koncem. Půlnoční volání začíná tím, že je osel odvázan u mezníku svátku troubení, kde Petr hlásá poselství Jóelovo.

Petr stojí na třístupňovém mezníku svátku troubení, po němž následuje nanebevstoupení a potom soud. Na tomto mezníku v Matoušovi šestnácté kapitole je vznesena otázka, kým Kristus byl. Petrovo jméno je změněno a Kristus prohlašuje, že právě na této Skále zbuduje svou církev. Skála, na níž je vystavěn chrám, je základem, a Petr v Cesareji Filipově je poselstvím prvního anděla, což je poselství základní. Když Petr dochází k dalšímu stupni, v Joppe, vystupuje vzhůru, jako vystoupil Kristus na konci čtyřiceti dnů vyučování tváří v tvář. Nanebevstoupení je rovněž paralelou ke kříži, primární korouhvi dějin spasení; a kříž je rozdělen na dvě části, se dvěma lotry, roztržením opony do Nejsvětější svatyně a temnotou i hodinami.

Od šesté hodiny pak nastala tma po celé zemi až do hodiny deváté. A kolem deváté hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: Eli, Eli, lama sabachthani? to jest: Bože můj, Bože můj, proč jsi

mě opustil? Matouš 27,45.46.

V Joppe, v šestou hodinu, se Petr nachází v prorockém bodě rozdělení, mezi ztracenými a spasenými, mezi světem a temnotou a mezi počátkem a zakončením Půlnočního volání. Tento předěl zdůrazňuje přechod laodicejského hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc k filadelfskému hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc. Označuje úplné zavržení laodicejské církve adventistů sedmého dne. Tyto zavřené dveře soudu, znázorněné Dnem smíření, přicházejí pět dní před letničním nedělním zákonem. Tomuto soudu předchází nanebevstoupení a před ním poselství troubení. Tyto tři kroky představují mezník, při němž je vtiskována pečeť Boží a poselství Půlnočního volání je hlášáno vítěznou církví těm, které představuje Kornélius.

Petr zvěstuje poselství o Letnicích a Letnice označují konec poselství Půlnočního volání. Je tedy prorockou nutností, aby Petr zvěstoval poselství také na počátku období Půlnočního volání. Počátek vždy znázorňuje konec. Petrovo poselství Půlnočního volání je zmocněno, když je osel islámu odvázan a útočí na Spojené státy, jak to znovu činí při nedělním zákonu. To, že Petr zvěstuje poselství při třetí a deváté hodině Letnic, vyznačuje počátek i závěr Půlnočního volání.

V linii, kterou zvažujeme, čtyřicet dnů, jež končí při Kristově nanebevstoupení, zároveň také zahajuje deset dnů ve večeradle. Pátého dne z těchto deseti dnů Den smíření označuje, že hříchy Izraele byly zahlazeny a církev se připravila. Bylo to ve třetí hodině, kdy byl Petr o Letnicích ve večeradle. V deváté hodině nedělního zákona se poselství mění od půlnočního volání k mocnému volání.

Vyhlášení poselství Půlnočního volání Petrem nastává tehdy, když se nachází ve třetí hodině. Toto poselství je vyznačeno svátkem troubení, kdy je osel uvolněn, a také Cesarejí Filipovou; a Cesarea Filipova je rovněž Paniem. Panium je znázorněno ve verších třináct až patnáct Daniela jedenácté kapitoly. Petr označuje nejen islámský úder proti Spojeným státům, když je osel uvolněn na počátku vyhlášení Půlnočního volání, ale Petr se současně nachází v bitvě u Pania, která vede k nedělnímu zákonu. Bitva u Pania je paralelní událostí k islámskému úderu proti Spojeným státům.

V příštím článku budeme v těchto věcech pokračovat.